

9 Οκτωβρίου 2019

Πατήρ Συμέων του Έσσεξ: Ο άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης συνέπασχε χωρίς όρια για όλο τον κόσμο!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Ο Γέροντας, Ιερομόναχος, π. Συμέων του Έσσεξ (1928-2009).

Ο Γέροντας [άγιος Σιλουανός ο Αγιορείτης] είχε γίνει πραγματικά κατοικητήριο του Αγίου Πνεύματος. Γνώριζε τις οδούς της σωτηρίας και μπορούσε να βοηθήσει και άλλους. Έτσι άρχισε να κυριαρχεί στη ζωή του η προσευχή της συμπόνιας για όσους βρίσκονταν στην μεγαλύτερη συμφορά που μπορεί να φανταστεί κανείς: το να μη γνωρίζει τον Θεό, να είναι μακριά Του. Συνέπασχε χωρίς όρια για όλο τον κόσμο.

Γι' αυτόν η εντολή του Θεού «αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν» δεν ήταν απλά το μέτρο σύμφωνα με το οποίο πρέπει να αγαπούμε, αλλά η αποκάλυψη οντολογικής ενότητας του ανθρώπινου γένους.

«Ο αδελφός μας είναι η ζωή μας», έλεγε ο Γέροντας. Έβλεπε σε κάθε άνθρωπο τον αδελφό του στην αιωνιότητα, ένιωθε να είναι ένα με όλη την ανθρωπότητα, και έτσι προσευχόταν για όλο τον κόσμο όπως για τον εαυτό του.

Όμως το να προσεύχεσαι για όλο τον κόσμο σήμαινε και ότι σηκώνεις όλες τις αμαρτίες της ανθρωπότητας. «Να προσεύχεσαι για τους ανθρώπους σου», έλεγε ο Γέροντας, «σημαίνει να χύνεις αίμα».

Ζούσε την τραγωδία της ανθρωπότητας σαν να είναι δική του. Ο Σιλουανός, που αντιλήφθηκε το μέγα δώρο της θείας χάριτος μετά την απώλειά της, γνώριζε πολύ καλά ποια καταστροφή επέφερε η πτώση του Αδάμ.

Μέσα στις θαυμάσιες σελίδες τον κειμένου του περιγράφει τον «Θρήνο του Αδάμ», όταν εκδιώχθηκε από τον Παράδεισο, τα δάκρυα που έχυσε κατά τη μετάνοιά του και την απαρηγόρητη θλίψη τον για τον χωρισμό του από τον αγαπημένο του Κύριο.

Τίποτα στη γη δεν μπορούσε πλέον να τον ευχαριστήσει, είχε δίψα μόνο για τον Θεό, μόνο ο Θεός ήταν η ευτυχία του, η παρηγοριά του. Στην πραγματικότητα όμως στο κείμενο αυτό, ο Αδάμ δεν είναι άλλος από τον Σιλουανό που γίνεται ένα με την ανθρωπότητα και προσεύχεται γι' αυτή.

Μια τέτοια προσευχή μπορεί να θεωρηθεί υποστατική, γιατί δεν είναι πλέον προσευχή του «ατόμου», που περιορίζεται από την αμαρτία και που κατέχει με ζήλο το δικό του μικρό κομμάτι της ανθρωπότητας.

Είναι η προσευχή του «προσώπου», της «υποστάσεως», που μπορεί να αγκαλιάσει τον «όλο Αδάμ», ολόκληρη την ανθρωπότητα, και να τον αναφέρει στον Θεό.

Απόσπασμα από την διάλεξη του Ιερομονάχου, π. Συμεών του Έσσεξ η οποία δημοσιεύεται στην έκδοση-αφιέρωμα «Πατήρ Συμεών του Έσσεξ (1928-2009), Πνευματική παρακαταθήκη, Μαρτυρίες πνευματικών παιδιών και φίλων του», έκδοση Association Saint-Silouane l' Athonite, Θεσσαλονίκη 2018. Μετάφραση από τα γαλλικά Παναγιώτης Κληρίδης.